

Mayovky

Jan Nedvěd

Dmi

1. Dávno už v polích ztichnul pokřik vran,
měsíční záře, vločky poletují tu a tam,

Gmi

to jednou večer přišla paní Zima

Dmi

Ami

Dmi

pozeptat se, co a jak se mám.

2. Dřevěný teplo voní po trámech,
nechal jsem vodu ohřát na čaj, na grog na kamnech,
pak v rohu u skleničky začal jsem si zpívat
o tom, jak dřív bylo líp.

Dmi

F

R: Asi už stárnu nebo hloupnu snad,

C

Gmi

já jsem měl mayovky a Wolкера rád,

Dmi

F

a než jsem šel s holčkou, řek' jsem stokrát snad,

C

jak je mi milá, něžná, hezká,

Gmi

A

a jak bych chtěl ji mít rád.

3. Najednou všechno se to zvirtlo tak,
na pramen žába sedla a na helmy černej pták,
a já si myslím,
že na tenhle podivnej svět asi nepatřím.

4. Jen ta má Sázava mi občas vrátí chuť se smát,
někdy se zastaví tam přítel, děvče, kamarád,
pak v rohu u skleničky zpíváme si o tom,
jak dřív bylo líp.

R:

5.=1.